

for skatteåret 1960-61 fastsatte promille — med $\frac{1}{7}$, første gang fra og med skatteåret 1965-66 og derefter efter hver alm. vurdering af landets faste ejendomme. I det skatteår, der følger efter 14. alm. vurdering pr. 1. august 1969, vil ejendomsskyldpromillerne efter de nævnte regler være $\frac{5}{7}$, af de for skatteåret 1960-61 anvendte. I forbindelse med indlemmelser af sognekommuner i købstadkommuner eller sammenlægning af kommuner i øvrigt er der imidlertid i en række tilfælde truffet særlige bestemmelser vedrørende kommunal ejendomsskyld, navnlig om opkrævning af ejendomsskyld med en fælles promille inden for hele den ny kommunes område. Denne mulighed for afvigelse fra de almindelige regler har man af ordensmæssige grunde ment at burde påpege i selve den kommunale ejendomsskattelov, ligesom man ved de foreslåede ændringer af reglerne for primærkommunal ejendomsskyld har taget hensyn til, at sondringen mellem købstadkommuner og sognekommuner bortfalder for tiden efter 1. april 1970.

Til nr. 18.

Ved fikseringen af den skattepligtige forskelsværdi ved gennemførelsen af den kommunale ejendomsskattelov af 18. februar 1961 skabtes ved særreglen i § 13, stk. 4, adgang for visse sognekommuner til senere at foretage en begrænset nedsættelse af fikseringsværdierne i kommunen.

Da der siden 1961 har været fornøden tid for sognerådene til i det ønskede omfang at gøre anvendelse af særreglen, foreslås adgangen til fremtidig at nedsætte fikseringsværdien efter nævnte særregel nu ophævet.

Til nr. 19.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 20.

Som det fremgår af § 15, stk. 3, skulle begæring om den særlige nedsættelse af fikseringsværdien efter § 15, stk. 2, have været indgivet inden udløbet af året 1962. Bestemmelsen har således nu udtømt sine retsvirkninger og foreslås ophævet.

Til nr. 21.

Ændringen tilsigter at opretholde den gældende retstilstand, således at der efter købstædernes inddragelse under amtskommunerne fortsat kun opkræves amtskommunal ejendomsskyld af ejendomme, der hidtil har været undergivet en sådan beskatning til amtskommunen, hvilket vil sige, at der af de i de tidligere købstadkommuners område beliggende faste ejendomme som hidtil alene skal

svares kommunal ejendomsskyld til vedkommende primærkommune.

Herudover foreslås indført en henvisningsbestemmelse til de særlige regler for opkrævningen af amtskommunal ejendomsskyld, der måtte være fastsat i forbindelse med sammenlægning m. v. af amtskommuner.

Til nr. 22.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 23.

Den kommunale ejendomsskattelovs § 17, stk. 4, svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i § 13, stk. 4. Om baggrunden for forslaget om ophævelse henvises derfor til bemærkningerne til nr. 18 ovenfor.

Til nr. 24.

§ 19, stk. 2-4, foreslås ophævet af samme grund som anført ovenfor under bemærkningerne til nr. 20.

Til nr. 25.

Baggrunden for den gældende regel om, at dækningsafgiften af offentlige ejendomes grundværdi alene kan opkræves med $\frac{1}{4}$ af den almindelige kommunale grundskyldpromille i bykommunerne, medens den opkræves med halvdelen i de øvrige kommuner, er af historisk karakter. Da sondringen mellem købstadkommuner og sognekommuner ophæves ved kommunalreformen, foreslås indført ensartede regler for udskrivning af dækningsafgift af offentlige ejendomes grundværdi i alle primærkommuner på den måde, at halvdelsreglen indføres overalt med bevarelse af det hidtidige maksimum på 10 promille.

Til nr. 26.

Ændringen tilsigter alene efter købstædernes inddragelse under amtskommunen at ligestille de hidtidige købstæder med sognekommunerne for så vidt angår fritagelse for betaling af dækningsafgift til vedkommende amtskommune, henholdsvis at åbne mulighed for, at amtskommunen kan fritages for betaling af dækningsafgift til de købstæder, der nu inddrages under amtskommunen, på samme måde som tilfældet allerede er for sognekommunernes vedkommende.

Til nr. 27 og 28.

Det er en betingelse for at påligne en privat forretningsejendom m. v. dækningsafgift, at den del af forskelsværdien, der vedrører kontor, forretning m. v., udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at dækningsafgift skal